

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Rabinovici Feiga, reprezentată de avocatul Aronov Roman,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rabinovici Feiga împotriva lui Plugari Iurie cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Rabinovici Feiga și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 30 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 1 septembrie 2016 Rabinovici Feiga, reprezentată de avocatul Aronov Roman, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Plugari Iurie cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin inundarea apartamentului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este proprietara apartamentului nr. 53 din str. Trandafirilor 9/2, mun. Chișinău, iar pârâtul Plugari Iurie este proprietarul apartamentului nr. 57 care se află cu un nivel mai sus în același bloc locativ.

Invocă că apartamentul său a fost inundat de către Plugari Iurie din cauza scurgerilor de apă din apartamentul situat la etajul superior, care aparține pârâtului.

Susține că în urma inundării apartamentului său au fost deteriorați pereții și tavanul bucătăriei și a antreului.

Insistă că din materialul probator administrat în cauză se constată cu exactitate că inundația a fost provocată de apartamentul nr. 57 din str. Trandafirilor 9/2, mun. Chișinău, ce aparține cu drept de proprietate pârâtului.

Comunică că Plugari Iurie s-a eschivat de la obligația de a se prezenta în apartamentul său pentru a aprecia prejudiciul cauzat în urma inundațiilor, iar toate încercările de a soluționa litigiul pe cale amiabilă au eșuat.

Mai indică că potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 410 din 14 iulie 2016 s-a constatat cu claritate că prejudiciul material cauzat constituie suma de 10 200,71 lei.

Solicită încasarea de la Plugari Iurie în beneficiul lui Rabinovici Feiga a sumei de 10 200, 71 lei cu titlu de prejudiciu material, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 7 865 lei și cheltuieli legate de efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 410 din 14 iulie 2016 în sumă de 1 500 lei, în total suma de 19 565,71 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016 a fost admisă parțial acțiunea, fiind încasat de la Plugari Iurie în beneficiul reclamantei Rabinovici Feiga prejudiciul material cauzat prin inundarea apartamentului în sumă de 10 200,71 lei, taxa de stat în sumă de 306 lei, suma de 1 500 lei pentru ordonarea expertizei și suma de 1 500 lei pentru asistență juridică, iar în total suma de 13 506,71 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017 a fost respins apelul declarat de către Rabinovici Feiga și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016.

La data de 25 iulie 2017 Rabinovici Feiga, reprezentată de avocatul Aronov Roman a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel în partea respingerii cerinței de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică, cu emiterea în aceasta parte a unei noi decizii de admitere a pretenției.

În motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare eronat au reținut că reclamanta nu a reușit să probeze temeiul compensării cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7 865 lei.

Susține că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare cu referire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în valoare de 7 865 lei sunt motivate vădit insuficient și chiar inadecvat, ceea ce prezintă încălcarea esențială a prevederilor art. 241 CPC, deoarece simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de motivare a hotărârii contestate nu poate influența convingerea bazată pe probe necombătute.

Menționează că la examinarea prezentei cauzei Rabinovici Feiga a prezentat instanței bon de plată – seria YL nr. 819939 în sumă de 7 865 lei, cu ștampila Cabinetului avocatului „Aronov Roman”, ce confirmă incontestabil veridicitatea acestuia în privința achitării mijloacelor bănești pentru acordarea consultației și asistenței juridice recurentului reclamant.

Mai mult ca atât, insistă că reprezentantul recurentului, avocatul Aronov Roman a prezentat instanței și contractul de acordare a asistenței juridice nr. 35 din 9 iunie 2016 și raportul detaliat din 22 decembrie 2016 privind activitatea în cauza lui Rabinovici Feiga împotriva lui Plugari Iurie, inclusiv și informația detaliată a tuturor cheltuielilor suportate de către reclamant pe marginea acestui caz, iar din aceste motive instanța urma să aprecieze că cheltuielile în cuantum de 7 865 lei ca fiind rezonabile, reale și necesare.

Reiterează că instanța nu este în drept în mod arbitrar să micșoreze cuantumul cheltuielilor juridice suportate de reclamant, în timp ce pârâtul în prezentul proces nu a obiectat împotriva acestora.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție denotă că recursul declarat la data de 25 iulie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, se consideră a fi depus în termen.

La data de 29 septembrie 2017, în adresa intimatului Plugari Iurie a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Rabinovici Feiga, reprezentată de avocatul Aronov Roman, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rabinovici Feiga, reprezentată de avocatul Aronov Roman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Rabinovici Feiga, reprezentată de avocatul Aronov Roman.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Rabinovici Feiga, reprezentată de avocatul Aronov Roman, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva